

*ВІДДІЛ ОСВІТИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ
НИЖНЬОСІРОГОЗЬКОЇ РАЙОННОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
КОМУНАЛЬНА УСТАНОВА
“НИЖНЬОСІРОГОЗЬКИЙ РАЙОННИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІNET
НИЖНЬОСІРОГОЗЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ*

НИЖНЬОТОРГАЇВСЬКА ЗОШ І-ІІІ СТУПЕНІВ

**ПРАЦЮЄМО НАД НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЮ
ПРОБЛЕМОЮ:**

**СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ ТА УЧНІВСЬКОЇ
МОЛОДІ В СУЧАСНОМУ
ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ**

«Життя визначає освіту і, навпаки, –
освіта впливає на життя»

С.Гессен

«Щоб знання мало силу, воно повинне
бути свідомим, практичним і корисним»

Альвар Еллегорд

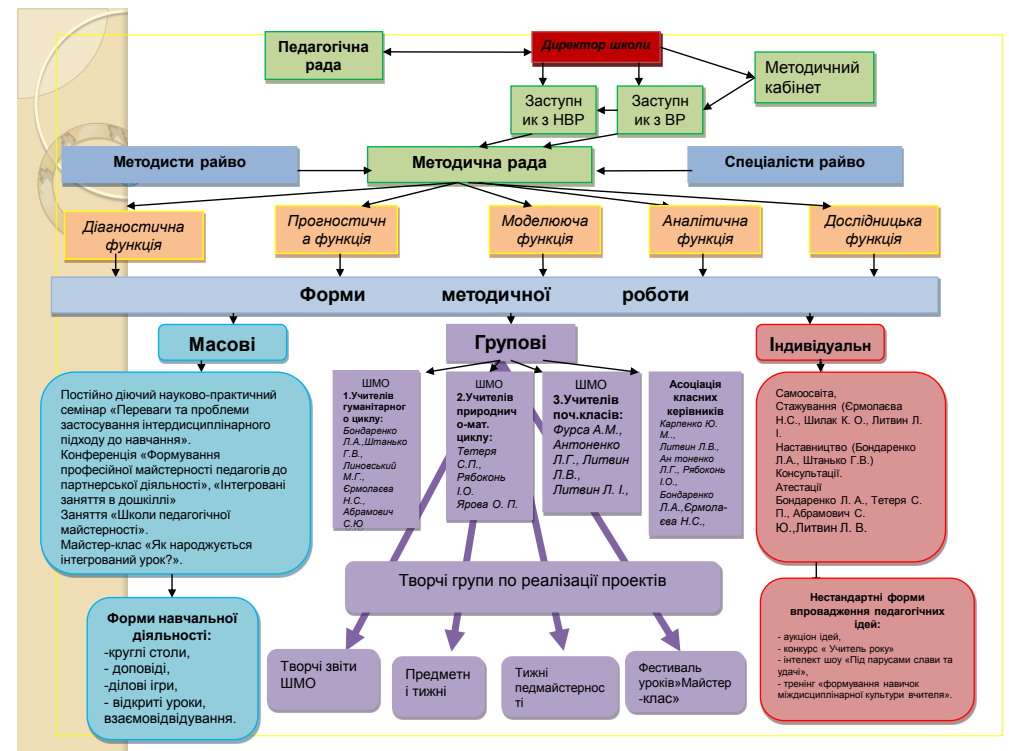
Постійне вдосконалення професійних і творчих здібностей педагогів; розроблення та впровадження авторських психолого-педагогічних програм, спрямованих на розкриття творчого потенціалу вихованців; психологічний супровід навчально-виховного процесу; інтелектуально-творчу діяльність вихованців за програмами спецкурсів розвивального та дослідницького спрямування; участь у конкурсних заходах різних організаційних рівнів.

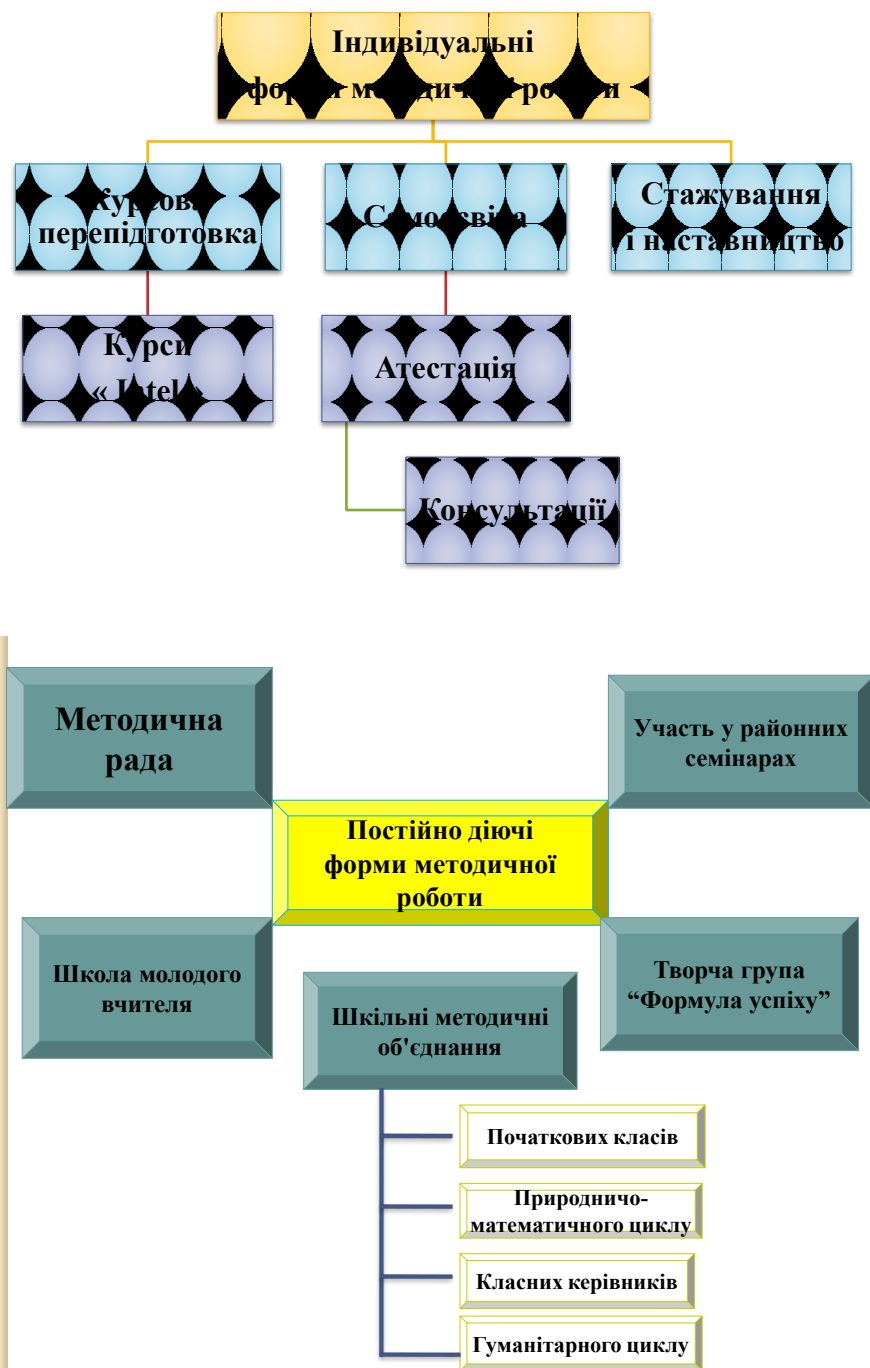
Слід зазначити, що процес удосконалення організаційно-технологічних засад позашкільної освіти буде ефективним за умов постійної підтримки з боку влади, адже виховання підрастаючого покоління коштує дорого, а його перевиховання – значно дорожче. За визначенням ЮНЕСКО, сьогодні позашкільна освіта «...є відкритою неформальною паралельною освітою, спроможною швидко й мобільно реагувати на зміни в соціальному середовищі, на різноманітність потреб і мотивів соціуму, здібностей дітей»

2013-2014 р.р. –

мотиваційно - настановчий етап

на якому відбувається усвідомлення соціально-педагогічних, процесу соціалізації особистості, з'ясування необхідності інноваційних змін, створення відповідних умов для їх впровадження.

Становлення української державності, побудова громадянського суспільства, інтеграція України в світове та європейське співтовариство передбачають орієнтацію на Людину, її духовну культуру і визначають основні напрями модернізації навчально-виховного процесу. В основу національної системи виховання покладено національну ідею як консолідуючий чинник розвитку суспільства і нації в цілому. Форми і методи виховання спираються на народні традиції, кращі надбання національної та світової педагогіки і психології.

Ідеалом виховання виступає різнобічне та гармонійно розвинена, національно свідома, високоосвічена, життєво компетентна, творча особистість, здатна до саморозвитку і самовдосконалення. У сучасній соціокультурній ситуації головною домінантою виховання є формування в особистості ціннісного ставлення до навколишньої дійсності та самої себе, активної за формою та моральної за змістом життєвої позиції.

Умовою повноцінного становлення особистості виступає доцільно організований навчальний процес. Виховання і навчання є двома взаємопов'язаними сторонами єдиного педагогічного процесу, які доповнюють одна одну. Виховання як діяльність, спрямована, передусім, на формування мотиваційно-ціннісної сфери особистості, має узгоджуватися з навчанням як процесом збагачення пізнавальних можливостей особистості. Єдність виховання і навчання обумовлена спрямованістю обох процесів на формування соціальної зрілості особистості, реалізацію її творчих здібностей.

Освітній процес організовується таким чином, щоб питома вага навчальної інформації про навколишній світ гармонійно поєднувалася з інформацією, пов'язаною з особистісним становленням, з процесом удосконалення моральної свідомості й поведінки дітей та учнівської молоді.

Доцільно організоване за змістом і формою навчання містить у собі потужний виховний потенціал: вводить особистість у світ світоглядних ідей, формує соціальні настанови та ціннісні орієнтації, розвиває гуманістичну спрямованість особистості, її духовні та матеріальні потреби: знайомить із зразками моральної поведінки, з формами спільної діяльності та спілкування особистості з колективом. Центральним механізмом формування конструктивної та гуманістично спрямованої педагогічної взаємодії виступає **особистісне спілкування** вихователя з вихованцем.

Шкільні роки є періодом становлення інтелектуальної та особистісної зрілості дитини, набуття нею соціального досвіду, життєвої ком-петентності. Центральною ланкою реалізації цих завдань, фундаментальною соціокультурною ба-зою виховання і розвитку особистості виступають загальноосвітні навчальні заклади. Оптимізація виховного процесу в загально-освітніх навчальних закладах усіх типів і форм власності передбачає:

- гармонійне поєднання національного і полікультурного виховання, формування культу-ри міжнаціональних відносин;
- збалансованість інтелектуального з фізичним, психічним, соціальним, естетичним розвитком;
- збагачення морального досвіду учнів, роз виток потреби у морально-духовному самовдос-коналенні;
- формування в учнівської молоді життєвої компетентності, системи смисложиттєвих коор-динат, уміння створювати і реалізовувати власні життєві проекти;
- виховання особистості у колективі, форму-вання умінь налагоджувати взаємодію, співпрацю, вміння гармонійно виходити з конфліктів;
- використання можливостей дитячих громадських організацій, об'єднань, учнівського самоврядування у вихованні активної соціальної позиції учнів, розвитку їх уміння брати на себе відповідальність за прийняті рішення;
- удосконалення трудового виховання, сприяння професійному самовизначенню учнів, формування готовності до праці у ринкових умовах;
- впровадження здоров'язберігаючих технологій, виховання в учнів орієнтації на здоро-вий спосіб життя;
- створення ситуацій успіху, забезпечення взаємозв'язку процесів виховання і самовиховання, розвитку і саморозвитку;
- гармонійний розвиток особистості у різно-манітних видах позакласної діяльності;
- гуманізація системи оцінювання життєвих досягнень учнів, визнання їх здатності до самореалізації, самоосвіти, прийняття самостійних рішень;
- здійснення випереджувального науково-методичного супроводу проектування і впровад-ження сучасних виховних систем у педагогічну практику.

Педрада

Педрада: «Соціалізація дітей та учнівської молоді в сучасному освітньому просторі»

Форма проведення: ділова гра.

Мета: вироблення нових підходів до виховання і навчання в умовах гуманізації і соціалізації. Способи впливу вчителів і учнів на процес соціалізації.

План підготовки до засідання:

Створення ініціативної групи з підготовки засідання педради.

Вивчення педагогічної та психологічної літератури з проблеми.

Проведення анкетування педагогів та учнів й обробка отриманих результатів.

Навчальний семінар «Актуальність проблеми соціалізації»

Аналіз плану виховної роботи школи і планів класних керівників зпогляду реалістичності їхнього виконання, ефективності і погодженості, відповідності завданням школи і вікові учнів.

Підготовка проекту рішення педради.

Організація педагогічної ради: до ділової гри залучають педагогічний колектив школи (20 вчителів). Усіх учасників поділяють на 4 групи. Кожна група обирає лідера , який організовує роботу згідно з установкою.

План проведення:

1. Виступ директора школи на тему: «Соціалізація дітей та учнівської молоді в сучасному освітньому просторі»
2. Обговорення виступу директора:
 - 2.1.«Функції виховання щодо управління процесом соціалізації особистості» (заступник директора з виховної роботи).
 - 2.2.«Оцінка освітнього середовища, яке впливає на процеси соціалізації в школі» (результати анкетування, яке проводив соціальний педагог)
3. Практичний блок. Робота в групах.
4. Підсумок. Проект рішення педради

ВИСТУПИ КОЛЕГ

1 . Дитяче самоврядування - як фактор, що впливає на рівень соціалізованості особистості студента

2 . Дитячий «Прес- центр » - одна з соціальних завдань проб.

2.1 Педагог як суб'єкт педагогічної діяльності .

Педагог є основним суб'єктом педагогічної діяльності . Своєю професійною позицією він впливає на учнів , подаючи приклад суджень і дій. Виходячи з цього , можна говорити про референтности вчителя.

Референтна особистість - людина , особливо значимий і цінний для іншої людини як зразок для наслідування. Референтна особистість надає сильний психологічний вплив на того , по відношенню до кого вона є референтною . Якщо вихователь став такою особистістю для дітей , то відповідальність його перед майбутнім ще більше зростає , так як він активно впливає на формування майбутніх особистостей.

2.2 . Характеристика типових рольових позицій педагога- вихователя Л.Б. Ітельсон дав характеристику типових рольових позицій педагога . Педагог може виступати в якості:

- інформатора , якщо він обмежується повідомленням вимог , норм , поглядів ;
- друга, якщо він прагне проникнути в душу дитини;
- диктатора , якщо він насильно впроваджує норми і ціннісні орієнтації в свідомість вихованців ;
- порадника , якщо він використовує обережне умовляння ;
- прохача , якщо припрошує бути таким « як треба» , опускається до лестоців ;
- натхненника , якщо прагне захопити, запалити цікавими цілями , ідеями.

Кожна позиція може давати позитивний і негативний ефект залежно від особистості вихователя . Професійна позиція передбачає і дії , обумовлені вищевказаними характеристиками.

Гуманістична позиція в освіті полягає в тому , що педагог не працює окремо « ні для дітей», « ні для батьків » , « ні для суспільства» , « ні для держави». Він бачить себе « в кожній цій окремо» , а тому намагається створити спільність , розуміючи , що спільність створюється на основі добровільності всіх людей. Гуманістична позиція (як світогляду) - основа (сєнс , який породжує цілі) соціально- педагогічного проектування .

Думаю, ні у кого не викликає сумнівів, що сьогоденні соціально-економічні, політичні зміни в нашому суспільстві зумовлюють потребу у впровадженні інноваційних форм та методів в навчально-виховний процес, які б сприяли вихованню всебічно розвиненої та конкурентно спроможної особистості.

Нажаль, виховання такої особистості відбувається на фоні негативних явищ: деформації суспільних цінностей, кризи інституту сім'ї, розповсюдження соціального сирітства, поширення наркотичної та алкогольної залежності, лібералізації ставової моралі тощо.

Як показує історичний досвід, саме в період соціально-економічних змін відбуваються зміни і в різних сферах життя, в тому числі і в освітній галузі. Тому не дивно, що саме в такий період і з'явився ефективний засіб виховання дітей і юнацтва як **учнівське самоврядування**.

В діяльності учнівського самоврядування лежить соціальна диференціація учнів, тому що незважаючи на проголошення демократії, фактично йде чіткий поділ на тих, хто готується до виконання замовлень та бажань реальної еліти суспільства, і на тих, хто стане відданим громадянином.

Організуючи учнівське самоврядування більше ніж двадцять років тому назад, ми враховували цей і інший досвід. Створена модель учнівського самоврядування виправдала свою ефективність і як форма співпраці та партнерських здібностей, і як засіб вироблення управлінських навичок і вмінь.

Підтвердженням цього є те, що наші колишні учні : 3 випускники - працюють директорами навчальних закладів На даний момент 7 випускників працюють учителями, 6 з яких повернулися до рідного навчального закладу.

Випускник нашої школи Назаревич Д., який у шкільні роки очолював комісію дисципліни і порядку учнівського самоврядування вже 3 роки працює прокурором Каховської прокуратури. Серед випускників, які були лідерами учнівського самоврядування багато успішних керівників підприємств і установ.

Наприклад, Зайцев Сергій який очолював старостат сьогодні керує Київобленерго. Про них та багатьох інших можна знайти цікаві матеріали в музеї історії школи

Останні роки ми відчули, що існуюча модель учнівського самоврядування стала втрачати потужний виховний потенціал. Це пов'язано з багатьма причинами, що викликані радикальними змінами у суспільному житті, пріоритетами виховання дітей та учнівської молоді.

Це підтвердили наші дослідження, опитування і анкетування батьків, учнів, учителів.

Серед багатьох причин, які сповільнювали розвиток учнівського самоврядування є готовність наших колег до інноваційної діяльності.

Моніторинг готовності наших педагогів до інноваційної діяльності показав, що з них тільки 45% позитивно сприймають все нове, сміливо його впроваджують, у інших дуже міцний зв'язок із традиційним підходом до навчання і виховання.

Основні зусилля зосередили на ефективному використанні досвіду в нових умовах; підвищенні рівня теоретичних знань і практичної підготовки; створенні сприятливого інноваційного середовища, в якому основна увага направлена на самовиховання та саморозвиток, адаптацію нововведень до нових умов; формуванні нового типу спілкування та комунікативних здібностей.

Одним із головних завдань учнівського самоврядування є розвиток у дітей лідерських якостей. З цією метою ми започаткували «Школу лідерів», де діти вчаться конструктивної взаємодії з іншими людьми, оволодівають різними соціальними ролями.

Важливим напрямком учнівського самоврядування є заохочення переможців інтелектуальних і творчих конкурсів

ОБГОВОРЕННЯ В ГРУПАХ . (Тренінг спілкування)

1.2 ПРОГРАМА СОЦІАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ - ПРОБ . (Кейсові МЕТОД) .

У школах потрібно впроваджувати нову систему соціалізації підлітків . Концептуальною основою цієї програми повинні стати наступні положення

- Оптимально особистісний підхід , поєднання поваги і вимогливості , стимулювання .
- Попередня діагностика , яка визначає необхідність соціалізаційних дій .
- Виховання у підлітка віри в себе , формування досвіду регулювання своєї поведінки .
- Оптимізація його соціальної поведінки .
- Використання різноманітних інтерактивних методик: ігрових , проблемних , комунікативних .

Але все це потребує систематизації за основними напрямками програми соціалізації підлітків . Виконати такі завдання неможливо в рамках традиційної технології - педагогіки вимог , заснованих на зовнішній мотивації діяльності учнів , на примусі . У новій технології ставка робиться на внутрішньоособистісні чинники мотивації учнів , на властиві дітям природні потреби саморозвитку , на прагнення до самовираження , самоствердження , самовизначення і самоврядування . Програма дозволяє здійснити підбір індивідуальної програми соціально-педагогічних задач- проб , завдань, вправ , тестів , імітаційних ситуацій ...

Центральна ідея програми - створення ситуації « вільного вибору » , в якій тільки й ставати реальним виявлення соціальної спрямованості особистості , ціннісних орієнтацій підлітків .

Вибір , який підліток зробив в змітувати середовищі , соціально прийнятні рішення в майбутньому , безсумнівно , зроблять позитивний вплив на вибір в реальних життєвих умовах

Головна мета педагогічного колективу і кожного педагога - вивести дитину в режим саморозвитку , на кожному віком етапі підтримувати і стимулювати цей режим , формувати віру в себе , а також забезпечувати інструментарієм саморозвитку

ДОПОВІДЬ ЗАМ ДИРЕКТОРА ПО ВР Кривчик М.І.

1.1 Поняття соціалізації . Аналіз проведених діагностик .

Якщо озирнутися і просто подивитися навколо себе , то ви побачите , що кругом йде конкурентна боротьба за владу , за володіння місцем у суспільстві , в навчальному закладі , за територію , за свободу. Здається , так було завжди , але в період глобальної реформації суспільства гострота цієї боротьби зростає багаторазово.

Зростають вимоги до випускників , які повинні бути підготовлені до нових ринкових відносин (Слайд1) :

- Соціально захищені
- Морально стійкі
- Соціально загартовані
- , проти всякого роду спокус
- Мають знання на рівні сучасної науки і техніки
- Здорові фізично і психічно
- І головне , мають соціальний досвід самостійного прийняття рішень , роблять вибір поведінки , професії , партнерів , цінностей і т.д.

Становище дітей та підлітків в даний час тривожно (слайд2)

- Самоусунення батьків від виховання в ряді сімей;
- Соціальне сирітство та бродяжництво ;
- Нікчемне пропозицію безкоштовного дозвілля;
- Проблема працевлаштування підлітків;
- Поширення дитячого алкоголізму , наркоманії , злочинності ...

Стало очевидним , рішення проблеми - в програмно - цільовому об'єднанні зусиль сім'ї , школи та громадських організацій.

Сьогодні головним соціальним інститутом для дитини є ШКОЛА .

(Слайд 3)

Тому саме вона повинна запропонувати систему освоєння соціального досвіду , систему соціалізації особистості .

Що ми розуміємо під соціалізацією ?

Соціалізація підрастаючого покоління відбувається під впливом розвиваючого середовища, що включає в себе: всесвіт, державу, суспільство, етнос, ЗМІ. На дитину безпосередньо впливають такі інститути соціалізації як сім'я, школа, угруповання однолітків, вулиця, дитячі та молодіжні організації тощо. Школа – один з основних інститутів соціалізації дитини. Першочерговим її завданням є сприяння становленню особистості, здатної усвідомлювати процеси життєтворчості і готової до активної участі в них.

В сучасному українському суспільстві кожен громадянин повинен володіти обов'язковим рівнем правових знань. **Правова освіта формує правову культуру та правосвідомість учнівської молоді, перетворюючи ідеали справедливості, законності, добра на мотиваційні чинники поведінки школяра і тим самим готує людину, органічно адаптовану до життя у світі багатоманітних зв'язків, здатну до контактів з оточенням.** Загальні цілі правового навчання конкретизуються і реалізуються засобами цілеспрямованого формування в освітньому процесі певних правових здатностей, вмінь і навичок. Завдяки цьому відбувається засвоєння, сприйняття і реалізація правових цінностей суспільства, ідей, переживань, почуттів і емоцій, правових оцінок, норм і моделей поведінки, тобто **правова соціалізація**. Етапи правової соціалізації включають засвоєння індивідом правової інформації та правових цінностей і переведення сформованих установок, правових ідей, принципів в реальні вчинки особи на всіх стадіях життя людини.

Внаслідок правової соціалізації побутове розуміння правових норм змінюється вмотивованою правомірною поведінкою свідомого громадянина, який знає свої права і застосовує їх у повсякденному житті.

Головним фактором соціалізації особистості не випадково вважають **правову освіту**. Важливе місце в системі правової освіти належить середній школі.

При викладанні правознавства актуальними є питання, що мають для учнів практичну значущість. Тому навчальні заняття завжди тісно пов'язані з реальним життям, допомагають учням правильно спілкуватися, захищати свої права та свободи і в кінцевому підсумку сприяють самоствердженню школярів. Практична спрямованість курсу правознавства забезпечується включенням в розповідь вчителя цікавих правових ситуацій з реального життя (особливо ситуацій, що стосуються життя підлітків), прикладів судової практики; постановкою запитань, які дають змогу школярам пов'язати матеріал уроку із соціальним досвідом. .

Головне завдання правових спецкурсів – зацікавити учнів правознавством, закласти основи правових знань, виробити перші навички вирішення конфліктних життєвих ситуацій, подолати стереотипи та забобони як джерела дискримінації. Викладання має позитивну спрямованість, передбачає співучасть батьків, застосування активних методів.

Уроки курсу «**Основи правознавства**» (9 клас) орієнтуюся на такі завдання:

Закладення основи системи правових поглядів і переконань;
поглиблення знань учнів про походження, історичні типи, форми державності;
надання основ початкових знань із основних галузей права, насамперед конституційного, цивільного, трудового, сімейного, адміністративного, кримінального;
формування навичок правомірної поведінки;
опанування певних способів поведінки в найтиповіших життєвих ситуаціях, виконання ролей різної соціальної спрямованості.

Програма курсу «Основи правознавства» охоплює найактуальніші проблеми. Для учнів мають *практичну значущість*, зокрема:

нові аспекти законодавчого регулювання трудових правовідносин: працевлаштування неповнолітніх, робота на приватних підприємствах і у суб'єктів підприємницької діяльності – фізичних осіб, контракт як особлива форма трудового договору, випробування при прийнятті на роботу, оплата праці, організація і проведення страйку тощо;

питання правового регулювання підприємницької діяльності: її організаційно-правові форми, процедура реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності, ліцензування певних її видів, членство та робота у фермерському господарстві тощо;

правове регулювання земельних відносин: питання щодо права власності на землю, підстави його набуття і припинення, порядок приватизації земельних ділянок, порядок вирішення земельних спорів тощо;

правові аспекти місцевого самоврядування, практичні аспекти діяльності місцевих рад та органів самоорганізації населення, що стосуються кожного громадянина як члена відповідної територіальної громади;

судові процедури, зміни в адміністративному законодавстві, оновлений зміст

ність до розвитку своїх сутнісних сил. Не секрет, що багато людей не можуть знайти собі місце в житті, самотвердитися, що веде надалі до внутрішнього конфлікту, втрати життєвого сенсу, відчуженню. Звідси маємо суперечність між можливостями особистості, її здібностями і ступенем їх реалізації в діяльності; між вимогами суспільства до особистості, здатної і готової до самореалізації, і реальними умовами, що створюються освітою. Узагальнюючи вище сказане, можна зробити висновок, що самореалізацію особистості доцільно розглядати в таких аспектах:

Потреба - як вища бажання людини реалізувати свої таланти і здібності. У результаті її задоволення особистість стає тим, ким вона може і повинна стати в силу своїх можливостей і здібностей.

Процес цілісного розвитку особистості. Русійним протиріччям, джерелом самореалізації, є протиріччя між можливостями людини, його природними здібностями і ступенем їх реалізації в його діяльності (освіту).

Підстава повноцінної життєдіяльності людини, фактор його психічного здоров'я. У діяльності сучасних дитячих об'єднань яскраво проглядаються дві взаємодіючі функції дитячого руху: реалізація індивідуальних особливостей дитини та її соціалізація (адаптація до існуючого суспільству, строю, державі). Існуюче різноманітність об'єднань створює ситуацію, що робить реальністю використання дітьми прав на асоціації, участь у громадському та культурному житті, задоволення пізнавальних та інших інтересів. Предметом особливої уваги дитячих об'єднань сьогодні є "власна проблема дитинства" - положення дитини в суспільстві, його права, гарантії нормального життя, росту, розвитку, залучення інтересу дорослого суспільства до проблем дитинства

Педрада "Соціалізація учнів" Згідно самому загальному визначенню, соціалізація - процес, в ході якого людська істота з певними біологічними задатками набуває якості, необхідні йому для життєдіяльності в суспільстві. Аналіз різних концепцій соціалізації показує, що вона має дві складові, відображає два паралельні процеси

1) процес пристосування (адаптації) людини як біологічної істоти до життя в суспільстві (засвоєння соціальних норм і культурних цінностей того суспільства, до якого він належить, включення в соціальну практику); це відбувається переважно в ранній період життя людини - в дитинстві, отрочстві, юності;

2) процес формування особистості - розвиток і самозміна людини в процесі освоєння і відтворення культури, яке відбувається на всіх вікових етапах.

Визначення поняття соціалізації, крім процесу набуття соціальної природи, соціального досвіду, відбивають широкий спектр інших процесів і явищ: це і адаптація, і освоєння норм і цінностей, і навчання, і освоєння ролей, і становлення особистості, набуття нею особливих якостей.

Можна виділити дві основні функції соціалізації: • всебічне, тривалий у часі входження людини в об'єктивний світ - окрему частину соціуму, сім'ю або іншу спільність. Соціалізація дає можливість розуміти себе та інтерпретувати поведінку інших людей, взаємодіяти з оточуючими. Незнання загальноприйнятих норм, їх недотримання створюють для особистості ситуацію непередбачуваності. Соціалізація - один з факторів нормального відтворення суспільства. Суспільне відтворення полягає в тому, що відбувається не тільки процес простого відтворення соціальної структури, а й оновлення всієї системи суспільних відносин. Криза, порушення суспільного відтворення проявляється в деформації соціальної структури в цілому і соціальної поведінки діючих особистостей. Процес становлення людини як суб'єкта своєї життєдіяльності пов'язаний з поняттям самореалізація. Будучи атрибутом самого існування людини, самореалізація по суті визначає його життєвий шлях. Самореалізуватися вдається далеко не кожному, бо не кожен індивід усвідомлює свої можливості і має здат-

адміністративно-процесуальних норм тощо.[6,9]

Практична спрямованість курсу правознавства забезпечується включенням в розповідь вчителя **цікавих правових ситуацій з реального життя** (особливо ситуацій, що стосуються життя підлітків), прикладів судової практики; постановкою запитань, які дають змогу школярам пов'язати матеріал уроку із соціальним досвідом.

Прагну виховати своїх учнів гідними громадянами, навчити їх різними юридичними засобами захищати загально визнані суспільні цінності та свої власні конституційні права. Важливу роль в цьому відіграють в **10-му класі** суспільно-гуманітарного профілю уроки з **«Практичного права»**. Підтримую думку С.А.Антіпової про те, що курс «Практичне право» – «це практичне застосування права у повсякденному житті.» На початку вивчення курсу наголошую, що в ситуації, в якій порушуються наші права, кожен пересічний громадянин повинен вміти захистити їх згідно із законом. На уроках десятикласники розв'язують правові задачі, рівняння, кросворди, тести, розглядають складні правові ситуації, пишуть есе або дискутують з певного висловлювання або питання правознавчого характеру.

Так, говорячи про права людини і торкаючись питання дискримінації, цитую Дейла Карнегі: «Зрозумійте, що єдиною причиною того, що ви не змія, наприклад, є тільки те, що ваші батько та мати не були зміями, або причиною того, що ви не народилися в індійській родині...Тому ви, зі всіма своїми особливостями, навряд чи заслуговуєте особливої поваги, і навряд чи люди, що дотримуються інших поглядів на життя, не праві і заслуговують на презирство. Кожна людина права по-своєму». Учитель правознавства не може обмежуватися тільки уроками. Обов'язковим, з моєї точки зору, є створення в школі системи **виховних заходів правового характеру** (тижні правознавства, тематичні лекції, зустрічі з працівниками правоохоронних органів, відвідання засідань районного суду).

.... З досвіду роботи вчителя історії та правознавства Харченко В.В.

«Правова освіта як засіб соціалізації школярів»

«Про проведення педагогічної ради
«Інноваційні засоби соціалізації особистості
в сфері дошкільної та загальної освіти»

Відповідно до плану роботи школи на 2013-2014 н.р. та на виконання наказу по школі № 307 від 01.09.2013 «Про організацію методичної роботи з педагогічними кадрами у 2013-2014 н.р.», з метою початку роботи навчального закладу над I етапом науково-методичної проблеми «Соціалізація дітей та учнівської молоді в сучасному освітньому просторі»

Наказую:

I. Провести 08.02. 2014 року педагогічну раду «Інноваційні засоби соціалізації особистості

в сфері дошкільної та загальної освіти» з метою вирішення наступних завдань:

Проаналізувати науково-теоретичну та методичну літературу з проблеми дослідження.

Виявити та схарактеризувати інноваційні засоби соціалізації особистості в сфері загальноосвітньої освіти, які впливають на ефективність формування соціальних компетентностей, необхідних для входження в соціум.

Розробити форми і методи підготовки педагогічного працівника до здійснення соціалізації особистості в сфері шкільної освіти.

Підвищення науково-методичної та професійної підготовки педагогічних працівників шляхом організації методичних об'єднань учителів-предметників, психолого – педагогічного семінару, педагогічних читань, конференцій, методичних тижнів, педагогічних рад.

Організувати роботу вчителів з питання впровадження в практику нових прогресивних ідей, технологій навчання і виховання, досягнень сучасної педагогічної науки і техніки.

Сприяти поширенню передового педагогічного досвіду працівників школи через організацію на базі закладу районних семінарів, участі у районних конференціях та семінарах, публікації матеріалів у фахових виданнях.

II. Затвердити план підготовки до педагогічної ради:

III. Педагогічну раду провести у формі захисту інновацій:

План проведення

1. Виконання рішень попередньої педагогічної ради.

2. Виступ на тему: “Соціалізація підростаючого покоління як соціально-педагогічна проблема та особливості сучасного освітнього простору, спрямованого на успішну соціалізацію учнів ”

3. Основна частина виступи фокус-груп:

3.1. «Інноваційні процеси в початковій школі як шлях до якісної освіти»

3.2. «Інтерактивні ігрові технології як засіб розвитку, саморозвитку, самореалізації особистості»

3.3. «Формування загальнолюдських цінностей учнівської молоді (толерантність, громадянська відповідальність і правова свідомість)»

3.5. «Проектна діяльність у професійному становленні особистості старшокласників» (профільне навчання)».

ПЛАН

підготовки до засідання педагогічної ради

	Захід
1	Оформити виставку літератури з питання: «Соціалізація дітей та учнівської молоді в сучасному освітньому просторі»
2	Розробити анкети для вчителів та учнів
3	Опрацювання літератури за темою: «Інноваційні засоби соціалізації особистості в сфері дошкільної та загальної освіти»
5	Педагогічні читання: «Успішність соціалізації особистості в сучасному освітньому просторі»
7	Психолого-педагогічний семінар: «Підготовка педпрацівників до здійснення процесу соціалізації учнівської молоді в нових соціально-педагогічних умовах»
8	Засідання фокус-груп з питань: - «Інноваційні процеси в початковій школі як шлях до якісної освіти»(експериментальна діяльність у школі та вплив її результатів на рівень соціалізації учнів) - «Інтерактивні ігрові технології як засіб розвитку, саморозвитку, самореалізації особистості» (соціалізуюча спрямованість педагогічних інновацій) - «Формування загальнолюдських цінностей учнівської молоді (толерантність, громадянська відповідальність і правова свідомість)» - «Гармонізація родинного та шкільного виховання » - «Проектна діяльність у професійному становленні особистості»
9	Підготувати проект рішення педагогічної ради